



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 93/2021

09.02.2021. године

Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Веска Крстајића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА - адвоката Филипа Крстића и адвоката Михајла Ђолаи, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Суботици 3.К.490/20 од 03.08.2020. године и Вишег суда у Суботици 6Кж1.82/20 од 18.09.2020. године, у седници већа одржаној дана 09.02.2021. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА - адвоката Филипа Крстића и адвоката Михајла Ђолаи, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Суботици 3.К.490/20 од 03.08.2020. године и Вишег суда у Суботици 6Кж1.82/20 од 18.09.2020. године, у односу на повреду кривичног закона из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у преосталом делу захтев за заштиту законитости одбацује као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Суботици 3.К.490/20 од 03.08.2020. године, окривљени АА, оглашен је кривим због извршења кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 5 месеци, у коју му је урачунато и време проведено у притвору од 21.04.2020. године па надаље. Одлучено је о трошковима кривичног поступка, а како је то ближе опредељено у изреци пресуде.

Пресудом Вишег суда у Суботици 6Кж1.82/20 од 18.09.2020. године, одбијена је као неоснована жалба бранилаца окривљеног и пресуда Основног суда у Суботици 3.К.490/20 од 03.08.2020. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости благовремено су поднели браниоци окривљеног АА- адвокат Филип Крстић и адвокат Михајло Ђолаи, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости, побијане пресуде укине и окривљеног „ослободи од оптужбе“.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости бранилаца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и бранилаца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА је неоснован, у односу на повреду кривичног закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док је у преосталом делу недозвољен.

Указујући на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, браниоци окривљеног АА у захтеву истичу да се побијане правноснажне пресуде заснивају на доказима на којима се по одредбама Законика о кривичном поступку не могу заснивати и као незаконити доказ означавају Извештај Опште болнице у Суботици, одељење за пријем и збрињавање ургентних стања од 10.02.2020. године, у ком извештају се налази изјава оштећене (сведок-оштећена која се у поступку користила својим правом из члана 93. ЗКП), односно који садржи податке о радњама извршења кривичног дела прибављене од стране привилегованог сведока, због чега нема услова да се овај доказ користи у кривичном поступку.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА, Врховни касациони суд оцењује као неосноване из следећих разлога:

Наиме, лекар специјалиста приликом обављања клиничког прегледа пацијента, а што је све констатовано у конкретном извештају Опште болнице у Суботици, одељење за пријем и збрињавање ургентних стања од 11.02.2020. године, има обавезу да утврди анамнестичке податке и исте унесе у свој извештај, тако да навођење начина задобијања телесних повреда констатованих прегледом оштећене представља анамнестичке податке који су саставни део извештаја лекара специјалисте и који извештај као такав може да се користи као доказ у поступку.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд налази да се неосновано захтевом за заштиту законитости бранилаца окривљеног указује да се правноснажна пресуда заснива на незаконитом доказу и да је иста донета уз учињену повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

У преосталом делу захтев за заштиту законитости је недозвољен, а ово из следећих разлога:

Одредбом члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, а ставом 4. наведеног члана предвиђени су услови под којима окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, а то је учињено таксативним набрајањем повреда закона које могу бити учињене у поступку пред првостепеним и жалбеним судом – члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

Браниоци окривљеног, образлажући погрешну примену закона у суштини оспоравају оцену доказа (решење Основног суда у Суботици Нп 67/20 од 12.02.2020. године, решење Основног суда у Суботици Нп 165/20 од 02.04.2020. године, пресуда Прекршајног суда ПрЗ-1860/20 од 01.04.2020. године, налаз и мишљење Центра за социјални рад Суботица), а које доказе је суд извео у току доказног поступка и на основу њих донео своје чињеничне закључке, који су по ставу одбране погрешни, јер то нису докази којима се може доказати да је окривљени извршио кривично дело из члана 194. став 1. КЗ. Стим у вези одбрана коментарише и одбрану окривљеног и исказ сведока ББ. На описани начин, по ставу Врховног касационог суда, браниоци окривљеног указују на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, односно указују на повреду закона из члана 440. ЗКП.

Међутим, чињенично стање утврђено у правноснажној пресуди, сходно одредбама члана 485. ЗКП није предмет разматрања од стране Врховног касационог суда у поступку по захтеву за заштиту законитости, дакле, није дозвољен разлог, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног преко браниоца, због чега је Врховни касациони суд, захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА, у напред наведеном делу оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

Записничар – саветник
Ирина Ристић, с.р.

Председник већа – судија
Бата Цветковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић